

w województwie wileńskim
powiaty: brasławski, dziśnieński, mołodziecki,
oszmiański, postawski, święciański i wilejski;
w województwie wołyńskim
wszystkie powiaty.

§ 5. Do okręgu hodowlanego bydła simentalskiego zalicza się:

w województwie lwowskim
powiaty: dobromilski, drohobycki, liski i starsamborski,

oraz w powiecie bobreckim
gminy: Borodczyce, Bortniki, Borynicze, Brzozdowce, Bukawina, Chodorów, Czartorja, Czeremchów, Demidów, Dobrowlany, Drohowycze, Duliby, Hołdowice, Horodyszczce Cetnarskie, Horodyszczce Królewskie, Hranki, Hrusiatycze, Juszkwocce, Kalinówka, Kniesioło, Laszki Dolne, Laszki Górne, Leszczyn, Łuczany, Mołodyńcze, Nowosielce, Oryszkwocce, Ostrów, Ottyniowice, Podhorce, Podliski, Podniestrzany, Ruda, Stańkowce, Strzeliska Nowe, Strzeliska Stare, Suchrów, Turzanowce, Wierzbica, Wołczatycze, Zagóreczko, Zalesce i Żyrawa

i w powiecie przemyskim
gminy: Babice nad Sanem, Bachórzec, Bachów, Chyrzyna, Drohobyczka, Dubiecko, Hucisko Nienadowskie, Iskań, Kosztowa, Krzywca, Nienadowa, Polchowa, Przedmieście Dubieckie, Reczpol, Ruska Wieś, Ruszelczyce, Sielnica, Skopów, Śliwnica ad Dubiecko, Średnia i Wola Krzywiecka;

w województwie stanisławowskim
powiaty: Bohorodczański, doliński, horodeński, kałuski, kołomyjski, kossowski, nadwórniański, peczeniżyński, skolski, śniatyński, stanisławowski, stryjski, tłumacki i turczański

oraz w powiecie rohatyńskim
gminy: Bołszowce, Bouszów, Bukaczowce, Bursztyn, Bybło, Chochoniów, Czachrów, Czerniów, Demeszkwocce, Demianów, Dryszczów, Dytiatyn, Hanowce, Herbutów, Jabłonów, Jezierzany, Junaszów, Kołokolin, Konkolniki, Korolówka, Korostowice, Kozara, Kunaszów, Kunicze, Kuropatniki, Lipica Dolna, Ludwikówka, Łukowiec Wiszniowski, Łukowiec Żurowski, Martynów Nowy, Martynów Stary, Nastaszczyn, Niemszyn, Podmichałowce, Podszumlańce, Popławniki, Poświerz, Ruzdwiany, Sarnki Dolne, Sarnki Górne, Sarnki Średnie, Skomorochy Nowe, Skomorochy Stare, Słobódka Bukaczowiecka, Słobódka Bołszowiecka, Słobódka Konkolnicka, Stasiowa Wola, Świstelniki, Tenetniki, Wiszniów, Zagórze Konkolnickie, Żąlibory, Żurawienko i Żurów;

w województwie tarnopolskim
powiaty: czortkowski, kopczyński i zaleszczycki.

§ 6. Zaliczenie niewymienionych w §§ 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia powiatów i gmin do okręgów hodowlanych nastąpi w osobnych rozporządzeniach.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

737.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 września 1928 r.

o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.

Na podstawie art. 21 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Kto wyrabia, naprawia lub sprzedaje narzędzia miernicze w celach zarobkowych, obowiązany jest posiadać koncesję Głównego Urzędu Miar. Do zajmowania się temi czynnościami wolno przystąpić dopiero po uzyskaniu koncesji i otrzymaniu świadectwa koncesyjnego.

§ 2. Nadzór ogólny nad tem, aby wyrób, naprawa i sprzedaż narzędzi mierniczych nie były dokonywane bez posiadania koncesji Głównego Urzędu Miar, oraz aby osoby, posiadające koncesję na wyżej wskazane czynności, ściśle przestrzegały przepisów niniejszego rozporządzenia, jako też wszystkie warunki, na których koncesje zostały udzielone, należy do Głównego Urzędu Miar, bezpośredni zaś nadzór, niezależnie od nadzoru, dokonywanego w zakresie i przez organa, przewidziane w art. 22 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661), — do okręgowych urzędów miar oraz do miejscowych urzędów miar.

§ 3. Obowiązek posiadania wskazanej w § 1 koncesji nie dotyczy tych:

1) którzy zajmują się wyrobem lub naprawą narzędzi mierniczych w charakterze pracowników zakładów koncesjonowanych przez Główny Urząd Miar,

2) którzy zajmują się wyrobem, naprawą lub sprzedażą:

a) części narzędzi mierniczych, o ile nie stanowią one zasadniczych składowych części narzędzi mierniczych typów legalnych, podlegających przymusowi legalizacji. Jakież części narzędzi mierniczych stanowią ich części zasadnicze, określa Dyrektor Głównego Urzędu Miar,

b) przyrządów do mierzenia czasu. Poza tem posiadania koncesji Głównego Urzędu Miar nie wymaga sprzedaż:

a) w aptekach — narzędzi mierniczych, mających zastosowanie przy pielęgnowaniu chorych (termometrów lekarskich i t. p.),

b) w składach przyborów fotograficznych — menzurek i wag dźwigniowych do 50 dkg nośności i

c) w sklepach galanteryjnych i sklepach z materiałami piśmiennymi — przyrządów rysunkowych (cyrkli, przenośników kątowych, przymiarów rysunkowych i t. p.), przymiarów wstępnych krawieckich i wag uchylnych do listów.

§ 4. Ubiegający się o koncesję na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinien wykazać swoją sprawność techniczną, która polega na odpowiednim wyposażeniu warsztatowym oraz na należytej umiejętności zawodowej ubiegającego się o koncesję lub co najmniej jednego stałego pracownika fachowego. Warunki powyższe powinny być przestrzegane przez cały czas korzystania z koncesji.

§ 5. Podania o udzielenie koncesji na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych należy wnieść do Głównego Urzędu Miar za pośrednictwem właściwego miejscowego urzędu miar. Podanie to powinno zawierać:

- a) imię, nazwisko (firmę), przynależność państwową i miejsce zamieszkania (siedzibę firmy) ubiegającego się o koncesję,
- b) wyszczególnienie rodzajów narzędzi mierniczych, jakie petent zamierza wyrabiać, naprawiać lub sprzedawać,
- c) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mają czynności, koncesją dozwolone.

Podanie o udzielenie koncesji na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinno poza tym zawierać:

- a) wykaz urządzenia i wyposażenia warsztatowego,
- b) dane, stwierdzające należyłą umiejętność zawodową petenta lub co najmniej jednego stałego pracownika fachowego.

Do podania należy dołączyć wypis z rejestru firmowego lub uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego.

§ 6. Bez względu na zadośćuczynienie warunkom, wskazanym w §§ 4 i 5, Główny Urząd Miar może odmówić wydania koncesji ze względu na nieodpowiednie pomieszczenie (lokal), w którym mają się dokonywać objęte koncesją czynności, oraz z uwagi na interes publiczny, a w szczególności z powodu braku kwalifikacji moralnych osoby, ubiegającej się o koncesję. Przez brak kwalifikacji moralnych należy rozumieć przede wszystkim karalność za występki i zbrodnie, a także wielokrotną karalność za wykroczenia, zwłaszcza przeciwko przepisom obowiązującym o miarach i narzędziach mierniczych.

Wyżej wskazane przyczyny mogą również spowodować odwołanie już wydanej koncesji.

§ 7. Koszta, które ponoszą urzędy miar przy sprawdzaniu na miejscu warunków, przewidzianych w § 4-ym, oraz pomieszczeń (lokali), w których mają się odbywać objęte koncesją czynności, obciążają ubiegającego się o koncesję bez względu na to, czy koncesja została udzielona.

§ 8. Koncesje są imienne, udzielane są osobom fizycznym i prawnym, i nie mogą być odstępowane osobom trzecim. Koncesje są terminowe (na okres próbny) lub bezterminowe i mogą być odwołane w całości lub w części przez Główny Urząd Miar w razie nieprzestrzegania przez koncesjonariusza obowiązujących przepisów o miarach i narzędziach mierniczych, w szczególności przepisów niniejszego rozporządzenia, lub przekroczenia warunków, na

których koncesja została wydana. Koncesja traci moc z chwilą śmierci osoby fizycznej, względnie z chwilą rozwiązania osoby prawnej, której została udzielona.

§ 9. Główny Urząd Miar wydaje koncesjonariuszowi świadectwo koncesyjne. Świadectwo to powinno zawierać:

- a) imię, nazwisko (firmę) koncesjonariusza,
- b) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mogą czynności, dozwolone koncesją,
- c) rodzaje narzędzi mierniczych oraz czynności, objęte koncesją, jako też wszystkie inne warunki, na których koncesja została udzielona.

Jeżeli koncesja została udzielona osobie, posiadającej kilka objętych koncesją przedsiębiorstw, zakładów, warsztatów, sklepów i t. p., Główny Urząd Miar wydaje oprócz świadectwa koncesyjnego odpowiednią ilość uwierzytelnionych odpisów tego świadectwa.

§ 10. Koncesjonariusz może wyrabiać, naprawiać i sprzedawać tylko takie rodzaje narzędzi mierniczych, które są objęte udzieloną mu koncesją i wyszczególnione są w świadectwie koncesyjnym, oraz dokonywać dozwolonych koncesją i wskazanych w świadectwie koncesyjnym czynności tylko w tych przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., które zostały przewidziane w koncesji i są wymienione w świadectwie koncesyjnym.

Do wyrobu, naprawy i sprzedaży rodzajów narzędzi mierniczych, nie objętych koncesją, oraz do dokonywania powyższych czynności w przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., nie przewidzianych w koncesji, koncesjonariusz może przystąpić dopiero po wyjednanii w Głównym Urzędzie Miar odpowiedniego uzupełnienia posiadanej koncesji i otrzymaniu dodatkowego świadectwa koncesyjnego, względnie po zamianie świadectwa koncesyjnego na nowe.

Posiadający koncesję na naprawę narzędzi mierniczych może dokonywać dozwolonych koncesją czynności poza stałą siedzibą swego przedsiębiorstwa w czasowych warsztatach ruchomych po uzyskaniu zgody (na piśmie) właściwego okręgowego urzędu miar.

§ 11. Na zmianę stałego lokalu, w którym odbywają się dozwolone koncesją czynności, koncesjonariusz powinien uzyskać zgodę Głównego Urzędu Miar. Jeżeli nowy lokal odpowiada jego przeznaczeniu, Główny Urząd Miar dokonywa na świadectwie koncesyjnym odpowiedniej adnotacji o zmianie lokalu. Przepis § 7 ma odpowiednie zastosowanie.

O zmianie nazwy firmy koncesjonariusz obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić Główny Urząd Miar w celu dokonania odpowiedniej adnotacji na świadectwie koncesyjnym.

Na zmianę przewidzianego w § 4 pracownika fachowego na inną osobę fachową koncesjonariusz obowiązany jest przez wykazanie jej umiejętności zawodowej uzyskać zezwolenie Naczelnika Okręgu legalizacji narzędzi mierniczych.

§ 12. Posiadający koncesję na wyrób lub naprawę narzędzi mierniczych powinien prowadzić

ewidencję wyrabianych i naprawianych przez niego narzędzi mierniczych oraz znaczyć je zgodnie z przepisami, wydanymi przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar.

§ 13. Koncesjonariusz obowiązany jest:

a) stosować się ściśle do przepisów obowiązujących o miarach i narzędziach mierniczych oraz zarządzeń urzędów miar, wydanych na mocy tych przepisów,

b) w pomieszczeniu (zakładzie, warsztacie, sklepie i t. p.), gdzie dokonywane są dozwolone koncesją czynności, na widocznym miejscu, w ramce za szkłem przechowywać świadectwo koncesyjne, względnie wydany przez Główny Urząd Miar uwierzytelniony odpis tego świadectwa,

c) nadsyłać do miejscowego urzędu miar w 3-ch egzemplarzach wykazy wszystkich swoich przedstawicieli i ich adresy,

d) nadsyłać do miejscowego urzędu miar w 3-ch egzemplarzach wszelkie publikacje, dotyczące wyrabianych, naprawianych i sprzedawanych narzędzi mierniczych, względnie na żądanie władz legalizacji narzędzi mierniczych zawiadamiać je o cenach tychże narzędzi i o wysokości opłat, pobieranych za naprawę narzędzi mierniczych i t. p.

§ 14. Koncesja na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych nie daje posiadającemu koncesję żadnych przywilejów o charakterze urzędowym, w szczególności nie uprawnia go do korzystania z godła państwowego.

§ 15. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie uszczuplają uprawnień ustawowych, przysługujących innym organom władzy.

§ 16. Koncesje Głównego Urzędu Miar, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie rozporządzeń Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 57, poz. 346) oraz z dnia 31 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 726), o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia, zachowują moc obowiązującą.

§ 17. Od decyzji Głównego Urzędu Miar w sprawach, dotyczących koncesyj, stronie przysługuje prawo odwołania do Ministra Przemysłu i Handlu.

Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Głównego Urzędu Miar w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji.

§ 18. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wydaje Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 19. Winny przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegnie karze, przewidzianej w art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661).

§ 20. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie 19 września 1928 r.

Jednocześnie na tymże obszarze traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 sierpnia 1928 r. o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 726).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

738.

Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 1 września 1928 r.

o sprostowaniu omyłek w wykazie nieruchomości majątków państwowych, przeznaczonych do sprzedaży, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomości majątków państwowych.

Na podstawie art. 5 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) podaje się do wiadomości, że w wykazie nieruchomości majątków państwowych, przeznaczonych do sprzedaży, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomości majątków państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1076), prostuje się niżej podane omyłki:

Województwo Poznańskie:

winno być:

38. Nieruchomość po b. kordonie celnym w Borabakowie.	38. Parcela z zabudowaniami po b. strażach celnych (II) w Robakowie pow. Jarocin „Robaków II/2”.
39. Nieruchomość po b. urzędzie podatków w Borabakowie.	39. Parcela z zabudowaniami po b. strażach celnych (I) w Robakowie pow. Jarocin.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości. 42819 P.

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.